

Řízení bezpečnosti

Úvod do předmětu, terminologie, legislativní rámec
a obecné zásady zajišťování bezpečnosti

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost

Název projektu: Inovace magisterského studijního programu Fakulty ekonomiky a managementu

Registrační číslo projektu: CZ.1.07/2.2.00/28.0326

Bezpečnost je stav,
kdy jsou na nejnižší možnou míru
snížena rizika plynoucí z **hrozeb** pro
určitý objekt a jeho zájmy

*(zpravidla národní stát, popř.
i mezinárodní organizaci)*

Bezpečnost je stav,
kdy jsou na nejnižší možnou míru
snížena rizika plynoucí z **hrozeb** pro
určitý objekt a jeho zájmy

*(zpravidla národní stát, popř.
i mezinárodní organizaci)*

Národní bezpečnost je stav, kdy objektu
(národnímu státu jako celku nebo jeho podstatným atributům)
nehrozí závažné ohrožení -
svrchovanosti,
územní celistvosti,
základů politického uspořádání,
vnitřního pořádku a bezpečnosti,
životů a zdraví občanů,
majetkových hodnot a životního prostředí.

*Ani jeho spojenci nejsou vystaveni hrozbám, které by v
případě jejich aktivace vyžadovaly ozbrojenou či jinou rizikovou
spoluúčast.

PŘÁVNÍ RÁMEC BEZPEČNOSTI ČR

- Ústava ČR

- Soubor navazujících zákonů a právních předpisů :

- ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti ČR
- zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR
- zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách ČR
- zákon č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování

“krizové zákony”

č. 238/2000 Sb., o HZS

č. 239/2000 Sb., o IZS

č. 240/2000 Sb., o Krizovém řízení

č. 241/ 2000 Sb., o Hospodářských opatřeních pro krizové stavy

Strategie zajištění bezpečnosti státu je závislá na řadě faktorů.

Jedním z nich je, že vrcholový management má k dispozici kvalitně zpracované **vize, prognózy a koncepce,**

na jejichž základě je uskutečňováno řízení státu v oblasti bezpečnosti.

Zajišťování a řízení bezpečnosti

VIZE

PROGNOZY

KONCEPCE

PLÁNY

Základní otázkou, kterou si při tvorbě vize klademe, je otázka, **kam chceme jít?**
Vize je v tomto smyslu **směrníkem („ukazatelem na cestě“), **kam chceme směřovat.****

Vize vychází z identifikovaných
pravděpodobných tendencí společenského
vývoje.

Na základě kritéria adekvátnosti odhalených
tendencí můžeme hovořit o **realistické** vizi,
nebo o vizi **nerealistické**.

Základními nástroji ke stanovení vize mohou být zejména

- **prognózy**
- **scénáře společenského vývoje,**
- **a modely.**

Prognóza

Funkcí prognózy je podat obraz **možného budoucího stavu**.

Ten má formu možného (prognózovaného) stavu světa, v němž je definovaná role všech klíčových činitelů.

Prognóza odpovídá na následující základní otázky:

- **Co může nastat?**
- **Co mohou (co by měli) jednotliví činitelé v této souvislosti konat?**

Výchozím krokem je definování problému, k němuž má být vypracována prognóza.

**Definování
problému**

Současně se řeší, v jakém časovém horizontu bude prognóza zpracována.

Časový horizont pro zpracování

Koncepce

Důležitým nástrojem pro podporu rozhodování vrcholového managementu rezortu je **koncepce**.

Koncepcí se rozumí systémový plán přípravy a provedení změn směřujících k naplňování stanovených cílů.

Koncepce vymezuje ve střednědobém nebo dlouhodobém časovém horizontu systémový způsob řešení určitého závažného problému.

Jak je zřejmé, koncepce má dvě základní tematické části. První část je **analytická**. Jejím smyslem je podat identifikaci existujícího stavu a ukázat jeho „**neudržitelnost**“ v delším časovém horizontu.

Z hlediska formy se jedná o analytickou studii, která může předcházet zpracování samostatné koncepce.

Analytická část je obvykle zpracována na základě politického zadání (např. parlamentu, vlády, ministra příslušného rezortu, náměstka).

Je zpravidla vypracována pod vedením odborné složky (sekce, odboru), do jejíž kompetence daný problém patří. V některých případech je možné použít i nezávislého zpracovatele, a to jak vnitrorezortního (výzkumný ústav, rezortní vysoká škola), tak i mimorezortního.

Zpracovatel koncepce zároveň definuje vnitřní a vnější předpoklady pro realizaci koncepce.

Jimi se rozumí souhrn takových činitelů, které definují podmínky, za nichž je možné naplnit koncepční cíle.

Jsou to proměnné, které může vláda (příp. vrcholový management rezortu) **do určité míry měnit** např. změnou rozpočtového omezení, příslibem zdrojů, přeškolením personálu.

Z metodického hlediska je dělíme na vnější (stojící mimo rezort, v němž má být realizována koncepce) **a vnitřní**, které se vztahují přímo ke složce, jíž se daná koncepce týká.

V souvislosti s analýzou rámcových podmínek, vnitřních a vnějších předpokladů, je žádoucí identifikovat rizika ohrožující realizaci koncepce.

Jimi rozumíme faktory, které potenciálně mohou negativně působit na realizaci koncepce. Rizika je možné různě klasifikovat.

V následném kroku jsou definovány **varianty k realizaci koncepce.**

Variantami se rozumí možné způsoby realizace koncepčních cílů.

Nutnou součástí zpracování variant je jejich nákladově užitková analýza.

Nákladově užitková analýza je atributem každé koncepce.

Bez ní není možné považovat daný dokument za koncepci.

ZÁVĚR - DOTAZY

